

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/394/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114201955
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114201955.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu AVEXZ, spol. s r.o., so sídlom Želiezovce, Mierová 52/6, IČO: 31 440 045, zastúpeného advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24, IČO: 36 864 455, proti žalovaným v rade 1/ Ing. O. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, v rade 2/ Ing. C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., T. XXXX/X, o zaplatenie 70 085,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 13C/110/2014-87 zo dňa 31. mája 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 70 085,18 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 54 296,76 eur od 26. 03. 2010 do zaplatenia a s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 788,42 eur od 28. 05. 2015 do zaplatenia, vo zvyšku návrh čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania od skoršieho dátumu zamietol a žalovaným uložil spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania 3 792,79 eur, ako aj súdny poplatok 4 205,- eur. Vychádzal z toho, že žalobca má voči spoločnosti Rajecké strojárne, a.s. pohľadávku 90 568,05 eur. V trestných konaniach Okresného súdu Žilina v roku 2013 boli žalovaní právoplatne odsúdení za to, že spoločným konaním ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje záväzky, zmarili žalovaný v rade 1/ vo funkcii predsedu predstavenstva a žalovaný v rade 2/ vo funkcii člena predstavenstva spoločnosti Rajecké strojárne, a.s. hoci aj len čiastočne uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnili iného veriteľa a spôsobili takýmto činom škodu veľkého rozsahu, čím sa dopustili spolupáchateľstva na trestnom čine zvýhodňovania veriteľa podľa ust. § 9 ods. 2, § 256a ods. 1, 3 Trestného zákona č. 104/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24. 11. 2005 previedli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vlastnícky patriacim Rajeckým strojárňam, a.s. a technológii Píly Varín na spoločnosť EFEKTA spol. s r.o., hoci museli vedieť a byť uzrozumení, že tým zvýhodnia veriteľov uvedených v kúpnej zmluve a jej dodatkoch na úkor pomerného a rovnomerného uspokojenia pohľadávok voči ďalším svojim veriteľom, medzi ktorých patril aj žalobca, ktorým protiprávnym konaním spôsobili škodu vo výške zodpovedajúcej sume, ktorú by žalobca od spoločnosti Rajecké strojárne, a.s. obdržal (54 296,76 eur), ak by zo strany žalovaných nedošlo k protiprávnemu konaniu a veriteľa spoločnosti Rajecké strojárne by boli z kúpnej ceny zaplatenej spoločnosťou EFEKTA spol. s r.o. vo výške 641 805,64 eur uspokojení rovnomerne podľa veľkosti vzájomného pomeru výšky pohľadávok jednotlivých veriteľov k celkovej výške pohľadávok všetkých veriteľov vo výške 1 070 881,10 eur, pričom percentuálny podiel pohľadávky žalobcu ku pohľadávkam všetkých veriteľov predstavuje 8,46 % (90 568,05 eur:1 070 881,10 eur). Splnenie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody vyplýva zo samotných trestných rozhodnutí, ktorými je viazaný a v ktorých je popísaný skutok žalovaných, rovnako ako aj výška pohľadávky žalobcu, voči spoločnosti Rajecké strojárne, a.s., keďže žalobca bol v rozhodnutiach ako poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Trestný čin bol žalovanými dokonaný 31. 03. 2007, kedy vyplatili

Drevoindustrii Mechanik, s.r.o., a preto v žalobe bola nesprávne uvedená výška pohľadávky žalobcu odvodená z popisu skutku v zmysle odsudzujúcich rozhodnutí, keďže ku dňu dokonania trestného činu v zmysle platobného rozkazu Okresného súdu Žilina 11Cb/96/2005 z 03. 10. 2005, právoplatného 05. 11. 2005, predstavovala pohľadávka žalobcu voči Rajeckým strojárňam, a.s. sumu 120 113,72 eur pozostávajúcu z istiny 90 568,05 eur, úroku z omeškania vo výške 14 % ročne z uvedenej sumy od 16. 05. 2005 do 31. 03. 2007 vo výške 23 795,82 eur a trov konania 5 749,58 eur. Potom celková výška pohľadávok všetkých veriteľov predstavovala sumu 1 100 426,77 eur a percentuálny podiel pohľadávky žalobcu k pohládkam všetkých veriteľov 10,92 %, a preto mal byť žalobca spoločnosťou Rajecké strojárne, a.s. uspokojený v sume 70 085,18 eur, na ktorú sumu na základe návrhu žalobcu pripustil súd prvej inštancie zmenu žaloby. Skutočnosť, že si žalobca uplatnil ako poškodený nároky v trestnom konaní v nižšom rozsahu pritom nespôsobuje nemožnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom aj na nároky, ktoré uplatnené neboli, pričom v tomto prípade mal preukázaný vyšší rozsah poškodenia žalobcu práve neuhradením príslušenstva nároku, ktorého pomerným neuhradením došlo k spáchaniu trestného činu. Právoplatný platobný rozkaz sp. zn. 11Cb/96/2005 nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k uplatnenému nároku, pretože sa nejedná o nárok žalobcu proti danej spoločnosti, ale o nárok voči štatutárnym orgánom za to, že zvýhodnili svojím konaním iné osoby a zmarili čiastočné uspokojenie nároku žalobcu vo výške spôsobenej škody, teda rozdielom toho, čo by mu bolo uhradené, keby žalovaní nepostupovali v rozpore s ich povinnosťami, teda nie je zhoda nielen v osobe veriteľa, ale ani v predmete konania. Pokiaľ žalovaní argumentovali prihlásením pohľadávok v konkurznom konaní, nedôvodili, ani nepreukázali, že by žalobca ako veriteľ mohol byť uspokojený v konkurznom konaní najmä súpisom majetku, zoznamom prihlásených a nepopretých pohľadávok, ich zaradením do tried a pripadajúcim rozsahom a tvrdenie o znížení rozsahu škody čo i len čiastočným splnením záväzku pôvodného dlžníka nepreukázali. Navyše, v konkurznom konaní môže byť veriteľ uspokojený len z majetku patriaceho do podstaty úpadcu, čo nemá vplyv na celkovú výšku náhrady škody, keď navyše na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy došlo k vylúčeniu nehnuteľností z konkurznej podstaty. Čas omeškania stanovil nie od okamihu uplatnenia nároku v trestnom konaní, ale od času, kedy sa žalovaní mali možnosť oboznámiť s uplatneným nárokom na náhradu škody, čo bolo až preštudovaním spisu vo vzťahu k pôvodnému nároku a vo vzťahu k rozšírenému nároku až jeho dorúčením, a preto za čas predchádzajúci žalobu zamietol. Pokiaľ žalovaní navrhli pripojiť plánkový akreditív žalobcu, tento ním predložený nebol vzhľadom k tomu, že ho nemá k dispozícii. Vzhľadom na úspech žalobcu v spore mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov konania predstavujúcich účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia a z dôvodu jeho oslobodenia od platenia súdnych poplatkov zaviazal žalovaných súčasne aj na zaplatenie súdneho poplatku.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podali odvolanie žalovaní podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ CSP a žiadali žalobu zamietnuť, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na pojednávaní 28. 05. 2015 súd odročil pojednávanie na neurčito za účelom pripojenia spisu 36T/70/2012 a konkurzného spisu 2K/230/2008, pričom po pripojení spisov mali byť právni zástupcovia účastníkov informovaní o tejto skutočnosti a vyzvaní, aby označili, aké dôkazy z pripojených spisov žiadajú vykonať. O pripojení spisov neboli informovaní a bol im už len doručený rozsudok súdu prvého stupňa. V konaní nebol predložený plánkový akreditív žalobcu, čo nebolo nijako zhodnotené vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej. Konanie je postavené na neexistujúcej zmluve uzavretej medzi kupujúcim EFEKTA spol. s r.o. a predávajúcim Rajecké strojárne zo dňa 24. 11. 2005, v ktorej figuruje ako príjemca časti kúpnej ceny Drevoindustria Mechanik s.r.o. Žalovaný v rade 2/ takúto zmluvu nikdy nepodpísal a teda neuzatvoril. So žalovaným v rade 1/ bola podpísaná a uzatvorená len kúpna zmluva s dvomi následnými dodatkami a dohodnutá kúpna cena bola 469 000,- eur a príjemcami kúpnej ceny boli záložní veritelia Slovenská rozvojová a záručná banka, a.s., IPSTAV, s.r.o., Obec Varín, ktorí si uplatnili záložné právo na predávaný majetok. Preto žalovanému v rade 2/ nemôže byť uložená žiadna povinnosť. Spoločnosť Drevoindustria Mechanik s.r.o. a žalobca mali v dobe predaja na liste vlastníctva v časti „C“ - ťarchy svoje pohľadávky kryté obmedzujúcou poznámkou okresného súdu, nakoľko prebiehalo konanie o ich návrhu na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 13C/110/2014. Správa katastra nemala povoliť vklad vlastníckeho práva a jej konaním došlo k porušeniu zákona. S uvedenými subjektmi rokoval iba kupujúci bez ich prítomnosti, pričom v spise 13C/110/2014 nie je pripojená uvedená zmluva, ani doklad o uskutočnení platby vo výške 5 000 000,- Sk dňa 31. 03. 2007 z účtu spoločnosti EFEKTA spol. s r.o. na účet spoločnosti Drevoindustria Mechanik s.r.o., pričom uvedená zmluva mala byť podstatným dôkazom v prospech žalobcu. Povinnosť pomerného uspokojenia veriteľov z každej platby v rámci speňažovania majetku prebiehajúceho konkurzu platí iba pre spoločnosti, ktoré

sú v predĺžení a mala by sa riadiť ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý z povinnosti pomerného uspokojovania veriteľov vyníma príjmy z predaja majetku, na ktorý bolo uplatnené záložné právo, tak ako to je v tomto prípade. Podľa ust. § 47 ods. 1 citovaného zákona sa vyhlásením konkurzu prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, pričom žalobca si svoju pohľadávku do konkurzu, ktorý sa vedie pod sp. zn. 2K/230/2008 prihlásil, a preto konanie 13C/110/2014 malo byť na súde prvého stupňa prerušené a nemalo byť v ňom pokračované.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť ako aj náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že žalovaní produkujú skutkové tvrdenia ohľadom nedôvodnosti uplatneného nároku, ktoré neprodukovali v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom nimi uvádzané odvolacie dôvody nespochybňujú jeho nárok. Čo sa týka tvrdení ohľadom neexistencie zmluvy, na základe ktorej sa malo plniť v prospech spoločnosti Drevoindustria Mechanik, s.r.o. a neopodstatnenosti pomerného uspokojovania veriteľov z dôvodu výkonu záložného práva s poukazom na vedené konkurzné konanie, tieto žalovaní neprodukovali pred súdom prvej inštancie a teda neurobili skutočnosti vyplývajúce z trestných rozhodnutí spornými. Tieto nie je ani možné urobiť spornými, nakoľko z právoplatných trestných rozhodnutí vyplýva, že sa trestný čin stal a kto ho spáchal, pričom uvedené skutočnosti sú pre súd záväzné. Ak by skutočnosti tvrdené žalovanými v podaných odvolaniach vyvracali ich zodpovednosť za škodu voči žalobcovi a ostatným ich veriteľom, potom by v trestnom konaní musel súd dospieť k záveru, že žalovaní žiadny trestný čin nespáchali vzhľadom k tomu, že škoda je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu zvýhodňovania veriteľa. Žalovaní neodôvodnene spájajú konkurzné konanie s konaním sp. zn. 13C/110/2014, nakoľko predmetné konanie sa netýka majetku podliehajúceho konkurzu. Je nevyhnutné odlišovať pohľadávku žalobcu voči spoločnosti Rajecké strojárne, a.s. a jeho pohľadávku voči žalovaným, ktorú si uplatnil v tomto konaní titulom zodpovednosti žalovaných za škodu, ktorú mu spôsobili trestným činom zvýhodňovania veriteľa. Výšku škody mohol pritom odvodiť práve z výšky jeho možného uspokojenia v prípade, ak by sa trestného činu nedopustili. Škodu predstavovala hodnota jeho zmarenej pohľadávky v tej časti, ktorá by bola inak pomerne uspokojená, pričom príčinná súvislosť medzi ich konaním a škodou vyplýva z rozhodnutí v trestnom konaní, pričom ich protiprávne konanie predstavuje trestný skutok, za ktorého spáchania boli právoplatne odsúdení. Rozhodujúci bol popis skutku v trestných rozhodnutiach, z ktorého vyplývali skutočnosti preukázané v trestnom konaní, z ktorých sa odvíjali podmienky zodpovednosti žalovaných za škodu ako i výška škody, ktorej náhrada bola súdom prvej inštancie priznaná s ohľadom na spáchaný trestný čin zvýhodňovania veriteľa, a teda popieranie zodpovednosti za škodu žalovanými v podaných odvolaniach je bez akéhokoľvek právneho významu. Pre trestnosť činu zvýhodňovania veriteľa sa nevyžaduje, aby už bolo začaté konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie. Žalovaný v rade 2/ mal právo nahliadať do spisu, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa a navrhovať dôkazy, ktoré nevyužil napriek tomu, že na jeho uplatnenie bol vyzvaný súdom. Žalovaní mali rovnako právo zúčastniť sa nariadeného pojednávania, ktoré právo nevyužili obdobne ako ich právny zástupca.

4. Žalovaný v rade 1/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu ďalej uviedol, že výška náhrady škody uplatnenej žalobcom nebola vypočítaná v súlade s ust. § 87 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to vzhľadom na skutočnosť, že až po uspokojení pohľadávok proti všeobecnej podstate v danom poradí sa pomerne uspokojia pohľadávky ostatných veriteľov. Daná suma bola určená v rozpore s uvedenou úpravou. Poukázal na skutočnosti vyplývajúce z uznesenia KRP-23/OEK-ZA-2009 a na existenciu dohody o vzájomnom vyrovnaní záväzkov vo výške 165 969,59 eur medzi EFEKTA spol. s r.o. ako kupujúcim a AVEXZ spol. s r.o., resp. Drevoindustria Mechanik s.r.o. ako veriteľmi. Aj keď pre povinnosť uspokojovať dlžníkov rovnomerne nie je potrebné, aby spoločnosť bola v konkurznom konaní alebo v likvidácii, musia byť splnené podmienky pre vstup (teda predĺženosť spoločnosti), ktorá sa zisťuje tým, že spoločnosť má záporné vlastné imanie. Žalobca, ako aj súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozsudku argumentujú sumami, ktoré nie sú doložené žiadnymi dôkazmi, pričom súd sa vôbec nezaoberal oprávnenosťou záväzkov žalovaných voči žalobcovi.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Podľa ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, pričom dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O. s. p. platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (v súčasnosti § 220 ods. 2 CSP) tvorí súčasť základného práva strán na súdnu ochranu a vyžaduje, aby sa súd jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, keďže inak sa stáva nepreskúmateľným, čo znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaní spôsobili škodu tým, že v mene dlžníka Rajecké strojárne, a.s. neuspokojili žalobcu nielen v pomernej časti istiny 8,46 %, t. j. v sume 54 296,76 eur ako vyplýva z trestných rozhodnutí, ktorými boli uznaní vinnými v roku 2013 zo spáchania trestného činu zvýhodňovania veriteľa, ale aj tým, že neuhradili aj 14 % ročný úrok z omeškania z uvedenej sumy od 16. 05. 2005 a trovy konania 5 749,85 eur tak ako boli žalobcovi priznané platobným rozkazom v konaní sp. zn. 11Cb/96/2005 právoplatným a vykonateľným 05. 11. 2005 voči spoločnosti Rajecké strojárne, a.s., keď súčet uvedených nárokov ku dňu dokonania trestného činu 31. 03. 2007 predstavoval sumu 120 113,72 eur (istina 90 568,05 eur, úrok z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 90 568,05 eur od 16. 05. 2005 do 31. 03. 2007 vo výške 23 795,82 eur a trovy konania vo výške 5 749,- eur). Z uvedeného mal zistené, že žalovaní svojím spoločným konaním ukrátili žalobcu o možnosť uspokojenia právoplatného a judikovaného nároku v rozsahu 10,92 %, ktorým mal byť uspokojený z predaja nehnuteľností a technológií, teda o sumu 70 085,18 eur, nakoľko celková kúpna cena predstavovala 641 805,64 eur a súčet všetkých pohľadávok s navýšením o príslušenstvo 1 100 426,77 eur.

10. Z uvedeného však nevyplýva ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s tým, že v trestnom konaní bolo právoplatne v roku 2013 rozhodnuté o tom, na akom skutkovom základe bol trestný čin zvýhodňovania veriteľa žalovanými spáchaný, keď platobný rozkaz sp. zn. 11Cb/96/2005, na základe ktorého ustálil nárok žalobcu v rozsahu 10,92 %, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 05. 11. 2005 a tento bol priznaný vrátane príslušenstva voči spoločnosti Rajecké strojárne, a.s., ktorý nárok samotný žalobca považuje za odlišný od nároku, ktorý si uplatňuje voči žalovaným titulom zodpovednosti za škodu, ktorú mu spôsobili trestným činom zvýhodňovania veriteľa, ako to vyplýva z jeho argumentácie, že sa preto nejedná o vec už právoplatne skončenú. Súd prvej inštancie napriek tomu, že trestný spis mal pripojený, sa s ním neoboznámil za účelom zistenia opodstatnenosti nároku žalobcu v rozsahu ním uplatnenom vzhľadom na možnosť uplatnenia si pohľadávky aj ostatnými poškodenými veriteľmi, v dôsledku čoho by taktiež došlo do dokonania trestného činu k zvýšeniu percentuálneho pomeru ich nároku, ktoré skutočnosti nezisťoval ani z pripojeného konkurzného spisu, ktorý ani nepripojil, napriek tomu, že vykonanie takéhoto dôkazu bolo navrhnuté. Vzhľadom na uvedené nemohol súd prvej inštancie náležite zdôvodniť nárast percentuálneho nároku žalobcu, z ktorého dôvodu je jeho rozhodnutie nepreskúmateľným.

11. V priebehu ďalšieho konania bude povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie v naznačenom smere, resp. na základe skutkových tvrdení a návrhov na vykonanie dôkazov stranami, ďalšie dokazovanie a vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

12. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).